

RPLW/16354/2019 P
Data: 2019-02-05

Oleśnica, 30.01.2019 r.

BIURO MINISTRA	
Wpłynęło dnia	
2019 -02- 05	AM
BMI	.....

Komisja ds. Petycji
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

PETYCJA

Zwracam się z prośbą o wsparcie inicjatywy w kwestii zniesienia limitu dochodów decydujących o wykorzystaniu ulgi na dziecko w sytuacji niepełnosprawności dziecka.

Uzasadnienie:

Możliwość skorzystania z ulgi na dziecko stworzy warunki do uzyskania dodatkowych środków finansowych z przeznaczeniem na szeroko pojęte leczenie. Sytuacja niepełnosprawności generuje ogromne koszty, a poziom wydatków zależy od poziomu dochodów. Obecny stan prawny, który dla obojga rodziców narzuca limit dochodów w kwocie 112.000 zł rocznie, a dla jednego rodzica 56.000 decydujących o skorzystaniu z ulgi na dziecko, bez uwzględnienia stanu zdrowia ich dziecka lub dzieci (a co za tym idzie poziomu i struktury wydatków) jest w swej istocie krzywdzący i głęboko niesprawiedliwy.

Proponuję zniesienie limitu w dochodach uzależniających możliwość odliczenia ulgi na dziecko (dzieci) w odniesieniu do rodziców dziecka (lub dzieci) z niepełnosprawnością. Wprowadzenie takiego rozwiązania wzbudzi poczucie sprawiedliwości, ale przede wszystkim stanie się dodatkowym źródłem finansowania potrzeb dziecka niepełnosprawnego. Należy podkreślić, że środki te są wypracowane przez rodziców, w przeciwieństwie do obecnych programów społecznych, które wymagają zabezpieczenia ich finansowania z różnych źródeł. Jest to stworzenie możliwości dysponowania przez rodziców dobrem, który sami wypracowali, na rzecz swojego dziecka. Wprowadzenie proponowanej zmiany odniesie nie tylko pozytywny skutek etyczno-moralno-emocjonalny, ale wpisze się w propagowany obecnie słuszny nurt podniesienia jakości życia osób z ograniczeniami zdrowotnymi i innymi czy też walką z wykluczeniem społecznym. Wprowadzenie proponowanej regulacji uwiarygodni prawodawcę w odbiorze społecznym. Ponadto art.71 p.1 Konstytucji RP wyraźnie stanowi, iż *Państwo w swej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny (...)*.

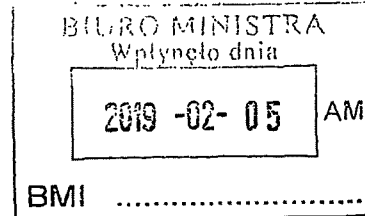
Mam ogromne przekonanie, że przedstawiona propozycja zyska Państwa przychylność i zostanie w niedalekiej perspektywie usankcjonowana prawnie w postaci nowelizacji Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) w przedmiocie niniejszej petycji.

Do wiadomości:

- 1/ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
- 2/ Minister Finansów
- 3/ Prezes Rady Ministrów

Oleśnica, 30.01.2019 r.

Minister Finansów
Pani Teresa Czerwińska
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowna Pani Minister,

do przesłanej przeze mnie petycji, chciałabym dołączyć jeszcze kilka zdań wyjaśniających istotę sprawy.

Do złożenia petycji skłoniła mnie moja osobista sytuacja. Jestem mamą niepełnosprawnej córki. Julia doznała nieodwracalnego całkowitego porażenia splotu barkowego lewego przy porodzie wskutek błędu lekarskiego, udowodnionego wyrokiem Sądu Okręgowego ..., potwierdzonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego .... To jest moje pierwsze dziecko i niestety jedyne. W zaistniałej bowiem sytuacji moim i męża celem było ratowanie naszej córki i podejmowanie rozpaczliwych działań minimalizujących skutki urazu, jakiego doznała przy urodzeniu w państwowym szpitalu. Przeszła wiele operacji w kraju i poza granicami, jest stale rehabilitowana. Pełnej sprawności jednak nie udało się lekarzom przywrócić i na chwilę obecną nie jest to już możliwe. Wyrwanie z rdzenia kręgowego dwóch głównych korzeni nerwowych (łokciowego i promieniowego) spowodowało zanik funkcji dłoni, palców, wiotkość nadgarstka, znaczne skrócenie i zaniki mięśniowe (wychudzenie), znacznie ograniczona ruchomość całej kończyny, przy tym prawostronna skolioza kręgosłupa, dysproporcja mięśniowa obręczy barkowej i tułowia. Nie wyobrażam sobie, co by było, gdyby Julia nie przeszła tylu operacji i stale nie była poddawana rehabilitacji...

Z zawodu jestem nauczycielką historii i wiedzy o społeczeństwie w liceum ogólnokształcącym, z wykształcenia filologiem, doktorem nauk humanistycznych. Konieczność opieki nad córką nie pozwoliła mi na rozwój naukowy, pozostał tylko pedagogiczny. Jestem nauczycielem dyplomowanym ze sporym dorobkiem, licznymi nagrodami. Moje dochody z uczciwie wykonywanej pracy to niewiele ponad 2800 zł miesięcznie. Mój mąż, podpora finansowa domu (ze średnim wykształceniem) zarabia dwa razy więcej, co pozwala na zabezpieczenie najważniejszych potrzeb.

Za rok 2017 uzyskaliśmy z mężem dochód w wysokości 112.820,94 zł. Przekroczyliśmy próg 112.000 o kwotę 820,94 zł, by móc odpisać ulgę na dziecko. Mam wrażenie, że moje Państwo chce mnie ukarać za to, że mam tylko jedno dziecko (nie korzystamy z programu 500+), bez względu na fakt, dlaczego tak się stało i za to, że chcemy stać na własnych nogach i nie korzystać z pomocy Państwa. Z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, otrzymujemy w ramach zasiłku pielęgnacyjnego jedynie kwotę 184,42 zł miesięcznie.

Mamy poczucie głębokiej niesprawiedliwości, że ustala się limit dochodów, uniemożliwiających odliczenie ulgi na dziecko, bez względu na sytuację dziecka i sytuację rodziny.

Wydatki na zdrowe i chore czy niepełnosprawne dziecko to różnica, o czym przecież nie muszą Państwa przekonywać. Dlaczego zatem ten stan rzeczy jest utrzymywany? W mojej ocenie wygląda to w ten sposób, że nam, rodzicom niepełnosprawnej córki coś się zabiera, aby sfinansować inne programy społeczne. Moje niepełnosprawne dziecko jest pozbawione możliwości sfinansowania np. dodatkowych zabiegów rehabilitacyjnych, aby mogły skorzystać inne zdrowe dzieci. Przepraszam, ale tego nie rozumiem i nie mogę się z tym faktem pogodzić. Dlatego proszę Państwa o wprowadzenie zmiany w prawie, w Ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.). Głęboko wierzę, że ta niesprawiedliwość zostanie przez Państwa dostrzeżona i wyeliminowana.

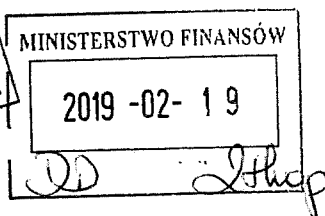
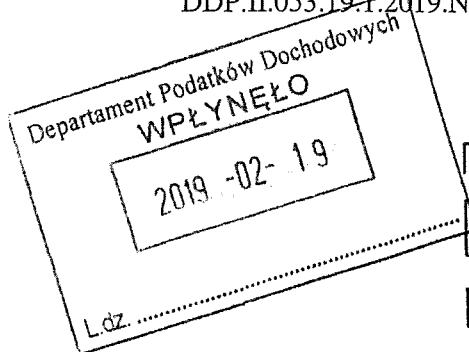
MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DEPARTAMENT DIALOGU I PARTNERSTWA SPOŁECZNEGO

ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa, tel. +48 22 661 16 38, fax +48 22 661 16 40
www.mrpips.gov.pl; e-mail: sekretariat.ddp@mrpips.gov.pl

DDP.II.053.19.1.2019.NK

Warszawa, dnia 18.02.2019 r.

Ministerstwo Finansów

ul. Świętokrzyska 12

00-916 Warszawa

Szanowni Państwo,

Uprzejmie informuję, że do Ministerstw Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wpłynęła petycja wraz z wyjaśnieniem w sprawie nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Na podstawie art.6. ust. 1 ustawy o petycjach z dnia 11 lipca 2014 r. (Dz.U. 2018 poz. 870) przekazuję ją zgodnie z właściwością.

Z poważaniem

DYREKTOR
Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Marek Wałęskiewicz

Do wiadomości:

Załączniki: petycja jw

niepodlega

POLSKA
STRUKCJA ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Pani Elżbieta Rafalska

ul. Nowogrodzka 1/3/5

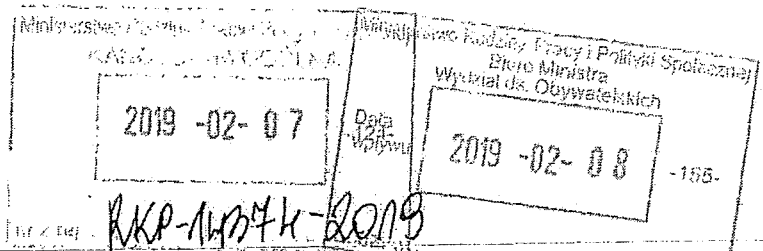
00-513 Warszawa

MRP:IPS

KAN904883

Szanowna Pani Minister,

do przesłanej przeze mnie petycji, chciałabym dołączyć jeszcze kilka zdań wyjaśniających istotę sprawy.

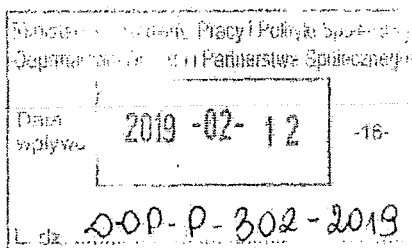
Do złożenia petycji skłoniła mnie moja osobista sytuacja. Jestem mamą niepełnosprawnej córki, która doznała nieodwracalnego całkowitego porażenia splotu barkowego lewego przy porodzie wskutek błędu lekarskiego, udowodnionego wyrokiem Sądu Okręgowego, potwierdzonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego. To jest moje pierwsze dziecko i niestety jedyne. W zaistniałej bowiem sytuacji moim i męża celem było ratowanie naszej córki i podejmowanie rozpaczliwych działań minimalizujących skutki urazu, jakiego doznała przy urodzeniu w państwowym szpitalu. Przeszła wiele operacji w kraju i poza granicami, jest stale rehabilitowana. Pełnej sprawności jednak nie udało się lekarzom przywrócić i na chwilę obecną nie jest to już możliwe. Wyrwanie z rdzenia kręgowego dwóch głównych korzeni nerwowych (łokciowego i promieniowego) spowodowało zanik funkcji dłoni, palców, wiotkość nadgarstka, znaczne skrócenie i zaniki mięśniowe (wychudzenie), znacznie ograniczona ruchomość całej kończyny, przy tym prawostronna skolioza kręgosłupa, dysproporcja mięśniowa obręczy barkowej i tułowia. Nie wyobrażam sobie, co by było, gdyby Julia nie przeszła tylu operacji i stale nie była poddawana rehabilitacji...

Z zawodu jestem nauczycielką historii i wiedzy o społeczeństwie w liceum ogólnokształcącym, z wykształcenia filologiem, doktorem nauk humanistycznych. Konieczność opieki nad córką nie pozwoliła mi na rozwój naukowy, pozostał tylko pedagogiczny. Jestem nauczycielem dyplomowanym ze sporym dorobkiem, licznymi nagrodami. Moje dochody z uczciwie wykonywanej pracy to niewiele ponad 2800 zł miesięcznie. Mój mąż, podpora finansowa domu (ze średnim wykształceniem) zarabia dwa razy więcej, co pozwala na zabezpieczenie najważniejszych potrzeb.

Za rok 2017 uzyskaliśmy z mężem dochód w wysokości 112.820,94 zł. Przekroczyliśmy próg 112.000 o kwotę 820,94 zł, by móc odpisać ulgę na dziecko. Mam wrażenie, że moje Państwo chce mnie ukarać za to, że mam tylko jedno dziecko (nie korzystamy z programu 500+), bez względu na fakt, dlaczego tak się stało i za to, że chcemy stać na własnych nogach i nie korzystać z pomocy Państwa. Z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, otrzymujemy w ramach zasiłku pielęgnacyjnego jedynie kwotę 184,42 zł miesięcznie.

Mamy poczucie głębokiej niesprawiedliwości, że ustala się limit dochodów, uniemożliwiających odliczenie ulgi na dziecko, bez względu na sytuację dziecka i sytuację rodziny.

Wydatki na zdrowe i chore czy niepełnosprawne dziecko to różnica, o czym przecież nie muszą Państwa przekonywać. Dlaczego zatem ten stan rzeczy jest utrzymywany? W mojej ocenie wygląda to w ten sposób, że nam, rodzicom niepełnosprawnej córki coś się zabiera, aby sfinansować inne programy społeczne. Moje niepełnosprawne dziecko jest pozbawione możliwości sfinansowania np. dodatkowych zabiegów rehabilitacyjnych, aby mogły skorzystać inne zdrowe dzieci. Przepraszam, ale tego nie rozumiem i nie mogę się z tym faktem pogodzić. Dlatego proszę Państwa o wprowadzenie zmiany w prawie, w Ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.). Głęboko wierzę, że ta niesprawiedliwość zostanie przez Państwa dostrzeżona i wyeliminowana.

Oleśnica, 30.01.2019 r.

Komisja ds. Petycji
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

PETYCJA

Zwracam się z prośbą o wsparcie inicjatywy w kwestii zniesienia limitu dochodów decydujących o wykorzystaniu ulgi na dziecko w sytuacji niepełnosprawności dziecka.

Uzasadnienie:

Możliwość skorzystania z ulgi na dziecko stworzy warunki do uzyskania dodatkowych środków finansowych z przeznaczeniem na szeroko pojęte leczenie. Sytuacja niepełnosprawności generuje ogromne koszty, a poziom wydatków zależy od poziomu dochodów. Obecny stan prawny, który dla obojga rodziców narzuca limit dochodów w kwocie 112.000 zł rocznie, a dla jednego rodzica 56.000 decydujących o skorzystaniu z ulgi na dziecko, bez uwzględnienia stanu zdrowia ich dziecka lub dzieci (a co za tym idzie poziomu i struktury wydatków) jest w swej istocie krzywdzący i głęboko niesprawiedliwy.

Proponuję zniesienie limitu w dochodach uzależniających możliwość odliczenia ulgi na dziecko (dzieci) w odniesieniu do rodziców dziecka (lub dzieci) z niepełnosprawnością. Wprowadzenie takiego rozwiązania wzbudzi poczucie sprawiedliwości, ale przede wszystkim stanie się dodatkowym źródłem finansowania potrzeb dziecka niepełnosprawnego. Należy podkreślić, że środki te są wypracowane przez rodziców, w przeciwieństwie do obecnych programów społecznych, które wymagają zabezpieczenia ich finansowania z różnych źródeł. Jest to stworzenie możliwości dysponowania przez rodziców dobrem, który sami wypracowali, na rzecz swojego dziecka. Wprowadzenie proponowanej zmiany odniesie nie tylko pozytywny skutek etyczno-moralno-emocjonalny, ale wpisze się w propagowany obecnie słuszny nurt podniesienia jakości życia osób z ograniczeniami zdrowotnymi i innymi czy też walką z wykluczeniem społecznym. Wprowadzenie proponowanej regulacji uwiarygodni prawodawcę w odbiorze społecznym. Ponadto art.71 p.1 Konstytucji RP wyraźnie stanowi, iż *Państwo w swej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny (...)*.

Mam ogromne przekonanie, że przedstawiona propozycja zyska Państwa przychylność i zostanie w niedalekiej perspektywie usankcjonowana prawnie w postaci nowelizacji Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) w przedmiocie niniejszej petycji.

Do wiadomości:

- 1/ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
- 2/ Minister Finansów
- 3/ Prezes Rady Ministrów